

mig i høieste Grad vigtigt at vide, af hvad Beskaffenhed Regjeringens Finantspolitik er, thi medens jeg hidtil har gjort mig Umage for at støtte Regjeringens Finantspolitik, skulde jeg, hvis der var nogen Udfigt til, at Regjeringen kunde føre den Finantspolitik, som her er foreslaaet, igjennem, ganke vist af alle Kræfter og ved ethvert lovligt Middel arbejde imod den.

M. Jensen, (Marbus Amts 3die Valgkreds). De ærede Medlemmer for Færøerne (Bærenken) og Odense Amts 1ste Valgkreds (D. Hansen) have i deres Foredrag berørt det Par Ord, jeg før udtalte, og jeg er derved bleven nødt til at svare, især fordi det ærede sidstnævnte Medlem drog en Beregning i Lovol, som jeg havde fremført i et tidligere Møde. Hovedtanken i det, jeg udtalte før, er imidlertid ikke bleven berørt, og jeg kan derfor liggere svare. Hovedtanken var den, at man gjorde Danmarks Stilling i Europa farlig, naar man befæstede det, og at denne Befæstningstank forekom mig at være det første Skridt til Danmarks Deling. Denne Tanke er ikke bleven berørt, og jeg behøver altsaa ikke at besvare Noget af, hvad jeg derom udtalte. Derimod fandt det ærede Medlem for Færøerne, at jeg havde begaaet en Feil ved at sige, at Paris faldt, medens den faktiskke Virkelighed skal være, at Paris maatte overgive sig. Jeg skal være overordentlig villig til at indrømme, at jeg i den Henseende har begaaet en Feil, men jeg haaber da, at det ærede Medlem paa sin Side vil erindre sig det gamle Ord, der siger, at den ene Tjeneste er den anden værd, og saa igjen vil indrømme mig, at det har overordentlig Uden faktisk Betydning, om en Fæstning bliver taget eller maa overgive sig, ligesom jeg saa igjen vil sige, at mig er det virkelig lige meget, om Kjøbenhavn bliver taget med Storm eller maa overgive sig af Mangel paa Levnetsmidler. Dette indrømmer jeg, at jeg ikke kan vide Noget om, Naar det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds befandt sig i nogen Modsigelse til mig, synes jeg dog, at denne ikke er saa særdeles stor. Jeg paastaar, at vi ikke kunne naae til at befæste Kjøbenhavn saaledes, at den kan antages at kunne holde sig mod en Tjende, og han fandt, at, dersom vi kunde naae til at befæste det saaledes, at den kunde holde sig i tre Maanedre, havde vi løst vor Opgave. Der er ikke saa stor Forskjel paa disse to Ting, nogle Uger vil han ikke være med til, men han lægger en Vægt paa tre Maanedre, 12 Uger, som jeg ikke gjør, det er hele Forskjellen. Naar der er Tale om Beregninger, er Sagen noget anderledes. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Lugen), opstillede i et foregaaende Møde en Beregning, som sandt den høitærede Krigsministers Tilslutning i den Grad, at han erklærede, at han selv var kommen til det samme Resultat endog paa 10 Rd. nær. Det er den selv samme Be-

regning, som jeg — ikke havde udført — men som jeg optog, fordi jeg ved et foreløbigt Etjør ogsaa indsaa, at den maatte være rigtig; den er altsaa fra Krigsministerens Side gjort autentisk. Forøvrigt skulde jeg med Hensyn til Beregningen blot sige til, at, naar Statsregnskabet udviser, hvormeget vort Hærvæsen har kostet os aarligt siden 1867, hvorvidt er saa denne Hærløvs Tanke med de Udgifter, som den har kostet, virkelig gjort? Dette Spørgsmaals Besvarelse vil i ikke uvæsentlig Grad oplyse, hvorvidt man ved at anføre Tallet 9 Millioner har stillet Beregningen for høit eller maaske snarere for lavt. — Endnu skal jeg blot til dette sige, at det ærede Medlem for Færøerne sagde, at Befæstningen omkring Paris nu ikke mere var tidsvarende, fordi den var opført for en 20 til 30 Aar tilbage i Tiden. Jeg tillod mig forleden at mene, at Udgifterne vilde stige netop paa Grund af, at Udviklingen gif saa overordentlig hurtigt for sig, at hvis man det ene Aar troede at være fuldstændig i Overensstemmelse med de nyeste Planer, vilde det maaske om nogle faa Aar vise sig, at det man havde faaet, ikke mere var tidsvarende. Dette siger jeg ogsaa med Hensyn til det ærede Medlems (D. Hansen) Udtalelse om dette „een Gang for Alle“. Der kan i vore Dage, saa længe Udviklingen gaar saa hurtigt for sig, som det nu er Tilfældet, ikke være Tale om dette „een Gang for alle“. Der kan overhovedet ikke være Tale om „een Gang for alle“, førend Udviklingen bliver ganske anderledes langsom, end den nu er.

Th. Nielsen: Det er kun et Par korte Bemærkninger, som jeg skal gjøre. Det Indtryk, jeg har faaet af Forhandlingen, er, at man overhovedet slet ikke er villig til at offre Noget for Fædrelandet, ikke engang 17 Millioner, kunde man kun tro, at det kunde føre til Fædrelandets Frelse. Men derom er det, at Meningerne ere delte, og jeg forstaaer ikke deres Standpunkt, som mene, at Fædrelandets Frelse skulde være afhængig af Kjøbenhavns Befæstning. Jeg forstaaer ikke deres Standpunkt med Hensyn dertil, at de ville lade denne Befæstning staa hen i det Uafgjorte, ikke blot i et Aar, men i længere Tid. Mig forekommer det, at dersom det er deres Tanke, at virkelig Fædrelandets Frelse kun kunde fremmes derved, og hvis den skulde være afhængig deraf, skulde det ikke være i 8 Aar, men gjøres paa Diebliffet. Dette er, hvad jeg vilde anføre lige overfor det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (D. Hansen). Han synes i sine Beregninger at lægge megen Vægt paa at gjøre Udskillelse mellem ordinære og ekstraordinære Udgifter. Mig er det aldeles ligegyldigt, enten man talder dem ordinære eller ekstraordinære Udgifter. Hvad der for mig er det Vigtigste — og jeg behøver her ikke at ty til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Lugen) eller til, hvad den